

ROK MA
DWANAŚCIE
MIESIĘCY

MARZENA
KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Rok ma dwanaście miesięcy

Cele

Uczeń:

- Uważnie słucha czytanej baśni.
- Wymienia dwanaście miesięcy.
- Pracuje przy użyciu kalendarza.
- Zna pojęcia: „miesiąc”, „rok”, „kalendarz”, „data”.

Metody/Techniki

rozmowa kierowana, metoda zajęć praktycznych, pokaz.

Formy pracy

a. praca indywidualna, b. praca w parach, c. praca zbiorowa.

Środki dydaktyczne

Baśń o dwunastu miesiącach, kalendarze, klawesy, melodia *Panie Janie*, liczmany: patyczki, kasztany, szyszki, po dwie kości dla każdej grupy.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Czytanie przez nauczyciela baśni ze szczególnym podkreśleniem nazw miesięcy.
2. Wymienianie przez uczniów zapamiętanych z baśni miesięcy (miesiące nie muszą być wymieniane w kolejności).
3. Rozmowa nauczyciela z uczniami na temat treści baśni.
4. Głośne wypowiadanie nazw miesięcy zgodnie z ich kolejnością. Uczniowie razem z nauczycielem mówią nazwy miesięcy w odpowiedniej kolejności, następnie rytmicznie wystukują je na klawesach oraz śpiewają je na melodię *Panie Janie*.
5. Praca z kalendarzem.
 - Uczniowie w swoich kalendarzach zaznaczają dzień i miesiąc swoich urodzin, rysując np.: balon, tort ze świeczkami, prezent.
 - Uczniowie w parach obliczają różnicę między miesiącami swoich urodzin.
 - Wskazują, który miesiąc będzie za... (np. sześć miesięcy, licząc od marca) – nauczyciel wskazuje miesiąc, od którego uczniowie mają zacząć liczyć, oraz podaje liczbę miesięcy.
 - Zaznaczanie w kalendarzu miesiący należących do wiosny, lata, jesieni i zimy, poprzez rysowanie drzew wyglądających odpowiednio dla danej pory roku.
 - Łączenie w grupach maksymalnie pięcioosobowych liczb arabskich z nazwą miesiąca.
6. Dodawanie na kościach w zakresie 12. Zapisywanie działań oraz ich rozwiązań w zeszycie do edukacji matematycznej. Uczniowie używają do obliczeń liczmanów.

7. Ewaluacja zajęć. Nauczyciel kula kostką, na której napisane są pytania („Czy podobały się Ci zajęcia?”; „Co chciałbyś zmienić w zajęciach – jakie ćwiczenia, zadania?”; „Co podobało Ci się najbardziej, a co się nie podobało?”; „Czy wolisz pracować w grupach, czy indywidualnie?”; „Co sprawiło Ci najwięcej problemu?”), następnie losuje ucznia, który ma na nie odpowiedzieć – na każde pytanie odpowiada inny uczeń.

Komentarz metodyczny

Uczniowie oraz nauczyciel siedzą w kręgu podczas czytania baśni. Uczniowie pracują w różnych częściach sali na podłodze lub w ławkach. Na zakończenie zajęć należy wykonać notatkę do zeszytu z edukacji polonistycznej. Powinna być ona wykonana w formie graficznej lub przygotowana przez nauczyciela w postaci wklejki. Podczas zajęć należy szczególnie zwrócić uwagę na kolejność występujących po sobie miesięcy oraz wskazywanie, który miesiąc jest 1, 7, 9, 12, 3 itd. Przed przystąpieniem do wystukiwania rytmu na klawesach należy instrument przedstawić oraz pokazać sposób gry na nim. Pracując z uczniem ze SPE, nauczyciel powinien doceniać jego najmniejszy wysiłek włożony w pracę. W chwili wyraźnego zmęczenia należy pozwolić na kilka minut odpoczynku w kąciaku relaksacyjnym. Należy starać się nie oceniać ucznia negatywnie („Źle”, „Nie potrafisz” itp.), ponieważ może go to zniechęcić do dalszej pracy, ale nakierować go pytaniami lub stwierdzeniami („Może zrobimy to razem?”, „Ja ci pomogę”, „Spróbuj zrobić to tak...”).